

Formanden:

Jeg håber, de sidste bemærkninger hører ind under dette punkt på dagsordenen.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg fik måske desværre ikke sagt det tydeligt nok før, men så vil jeg da gerne sige det nu, at jeg synes, hr. Jens Peter Jensen holdt en fortrinlig tale første gang. Jeg beklagede blot, at jeg ikke kunne holde den lige så godt. Så er det da sagt.

Jeg forstod ikke helt det med højre hånd og venstre hånd. Jeg vil i hvert fald gerne vide, hvad hr. Jens Peter Jensen gør, og jeg håber også, det omvendte er tilfældet. Hvis skriftens ord skulle forstås på anden måde, så vil jeg altså hævde, at så synes jeg ikke, det skal være sådan.

Økonomiministeren gav en interessant oplysning, som jeg takker for, og som vi vist alle sammen gerne vil have noget nærmere at vide om i udvalget. Det var oplysningen om, at den internationale søfartsorganisation beskæftiger sig med disse uddannelseskrav. Jeg forstod, at man er stærkt på vej til at kunne tilslutte sig, at der opstilles krav nogenlunde tilsvarende dem, der er opstillet i dette lovforslag. Hvis det er tilfældet, så er der al mulig grund til at vente, til man bliver færdig i den internationale søfartsorganisation, for så vil en række af de spørgsmål, vi her har beskæftiget os med, jo være klarert.

Økonomiministeren sagde: ja men det kan ikke være rigtigt, at disse bestemmelser er i strid med Romtraktaten. Det tør jeg heller ikke sige om de er; det er rejst fra anden side, og nu får vi det io undersøgt. Økonomiministerens begrundelse var den, at der opstilles jo ikke noget nationalitetskrav. Nej, det er rigtigt, formelt ikke, men rent faktisk gør der vel, for jeg måtte forstå økonomiministerens, skal vi sige manglende svar på mit spørgsmål, om man i dag har tilsvarende regler i andre lande, sådan, at det har man ikke. Derfor er det jo i realiteten et nationalitetskrav, der opstilles i dag. Det kan ikke hjælpe meget at henvise til, at andre landes søfarende kan gennemgå den samme uddannelse, hvis de i dag ikke har mulighed for det eller rent faktisk ikke har den. Så bliver det, selv om det ikke er det i princippet, faktisk et nationalitetskrav, der opstilles. Det er man selvfølgelig ude over

den dag, man har gennemført tilsvarende regler i andre lande.

Jeg mener altså ikke, at henvisningen til bestemmelsen i § 38, stk. 4, i sønæringslovforslaget er tilfredsstillende. Den giver en skibstører ret til selv at skønne, om han er i stand til at fremskaffe en anden mand med den uddannelse, der kræves, uden at det bevirker et unødvendigt ophold. Hvis han antager en, der ikke har de kvalifikationskrav, så kan han komme i betydelige vanskeligheder, i hvert fald i kollisionstilfælde, hvor han kan risikere, at man ved et andet lands domstole, på grund af at mandskabet ikke opfylder lovens krav, ikke regner skibet for sødygtigt. Derfor synes jeg, man lægger et alt for betydeligt ansvar på skibsføreren i dette tilfælde.

Jeg synes, der er megen grund til ikke alene at gennemgå forslaget så grundigt, som der er tale om, men også alvorligt at overveje, om vi ikke — også af hensyn til sidestillingen af dansk skibsfart med andre landes skibsfart — skal afvente og se, hvad der sker i den internationale organisations forhandlinger.

Aage Frandsen (SF):

På baggrund af, at hr. Tillisch tog mine bemærkninger op om, at jeg ikke havde praktisk erfaring med skibsfart, skal jeg sige, at det, jeg tænkte på, er, at jeg hverken har været advokat eller rådgiver for Rederiforeningen eller har været det tilsvarende for Sømændenes Forbund eller har stået på dækket eller ejet skibe selv. Men i sådanne sager er det — ud over det, man kan læse sig til, og ud over de erfaringer, man måtte have — en god ting at spørge de folk, som man mener har nogenlunde de samme interesser som én selv, og her er det oplagt, at jeg henvender mig til andre grupper end dem, som hr. Tillisch henvender sig til. Min bemærkning gik også på, at jeg forstod, at hr. Tillisch netop havde en sådan praktisk erfaring, og det vil formentlig også gøre udslaget her, at netop denne praktiske erfaring siger hr. Tillisch — i modsætning til en praktisk erfaring, som man har i Sømændenes Forbund og andre steder — at man ønsker disse bestemmelser ændret, sådan at de ikke bliver så, hvad skal vi kalde det, organisationsvenlige som de bestemmelser, der ligger i forslaget. Vi erkender, at der er ty-